

KUR YER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 4-го Іюля. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 4-go Lipca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28-го Іюня.

Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Вѣдомству, 25-го Іюня, Состоящій по Арміи и по особымъ порученіямъ при Виленскомъ Военномъ, Гродненскомъ, Минскомъ и Ковенскомъ Генераль-Губернаторъ, Подполковникъ *Жилинскій*, Всемилоостивѣйше произведенъ въ Подполковники съ оставленіемъ въ настоящей должности и по Арміи.

— Государь Императоръ объявляетъ Монаршее Свое благоволеніе за отличіе, оказанное въ дѣлахъ противъ Горцевъ, между прочими: Командиру Егерскаго Генераль-Адъютанта Князя Воронцова полка и Начальнику Сунженской Линіи, Полковнику Барону *Меллеру Закомельскому*; Поручикамъ: состоящему по Кавалеріи и при 1-мъ Сунженскомъ Линійномъ Казачьемъ полку *Едлинскому* и Кубанскаго Егерскаго полка *Романусу*, Подпоручикамъ Пѣхотныхъ полковъ: Тенгинскаго, *Корженевскому*; Навагинскаго, *Соболевскому*, и Кубанскаго Егерскаго, *Цешковскому*, и Прапорщикамъ: полковъ: Навагинскаго Пѣхотнаго, *Шилейкъ*; Егерскаго Генераль-Адъютанта Князя Воронцова, *Будеркевичу* и *Кучковскому*; и Гродненскаго Артиллерійскаго Гарнизона *Вержбицкому*.

Государь Императоръ, пріемля во вниманіе, что на основаніи Высочайшаго повелѣнія, отъ 30 Декабря 1832 года, нижніе чины, уроженцы Царства Польскаго, должны, по увольненіи ихъ отъ службы, возвращаться на родину, между тѣмъ, какъ многіе изъ нихъ, пожелали бы оставаться и въ Россіи, Высочайше повелѣть соизволилъ: всѣмъ таковымъ нижнимъ чинамъ, увольняемымъ въ отставку, предоставить вообще право оставаться на жительствѣ въ Россіи.

Вильна.

Въ 26-мъ N. Виленскихъ Губернскихъ Вѣдомостей напечатано слѣдующее:

I. Виленское Губернское Правленіе, въ слѣдствіе требованія Виленскаго Приказа Общественнаго Признанія, симъ доводитъ до всеобщаго по Губерніи свѣдѣнія, что по отношенію Г. Виленскаго Военнаго Губернатора, въ слѣдствіе представленія Г. Начальника Губерніи, отъ 25 минушаго Января, объ отсрочкѣ платежей, слѣдующихъ кредитнымъ установленіямъ по займамъ изъ оныхъ помѣщиковъ Виленской Губерніи; Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, по сношенію съ Министромъ Финансовъ входилъ по сему предмету

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 28-go Czerwca.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wojeńnym, 25-go Czerwca, liczący się w Armii i do szczególnych poleceń przy Wileńskim Wojeńnym, Grodzieńskim, Mińskim i Kowieńskim Jeneral-Gubernatorze, Podpółkownik *Zyliński*, Najłaskawiej mianowany Półkownikiem, z pozostaniem w dotychczasowym obowiązku i w Armii.

— Jego CESARSKA MOŚĆ oświadcza MONARSZE swe zadowolenie za odznaczenie się w rozprawach z Góralami, w liczbie innych: Dowódcy Półku Strzelców Jeneral-Adjutanta *Xięcia Woroncowa* i Naczelnikowi *Sunżeńskiej linii*, Półkownikowi *Baronowi Mellerowi Zakamelskiemu*; Porucznikom: liczącemu się w Jeździe i przy 1-m *Sunżeńskim Półku Liniowych Kozaków Jedlińskiemu*, i *Kubańskiego Półku Strzelców Romanusowi*; Podporucznikom Półków *Piesznych: Tengińskiego, Korzeniewskiemu, Nawagińskiego, Sobolewskiemu*, i *Kubańskiego Strzelców, Cieszkowskkiemu*; oraz *Chorążym Półków: Nawagińskiego Pieszego, Szytejce*; *Strzelców Jeneral-Adjutanta Xięcia Woroncowa, Buderkiewiczowi i Kuczkwskiemu*, i *Grodzieńskiego Garnizonu Artylleryi Wierzbickiemu*.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zważając, że stosownie do Najwyższego Rozkazu, z d. 30 Grudnia 1832 roku, żołnierze, będący rodem z Królestwa Polskiego, winni są, po uwolnieniu ich ze służby, powracać na miejsce urodzenia, gdy tymczasem wielu z nich pragnęłoby pozostać w Rossyi, Najwyżej rozkazać raczył: wszystkim takim żołnierzom, otrzymującym dymissą, pozostawić w ogólności prawo zamieszkania w Rossyi.

WILNO.

W 26-m N. Wileńskiej Gazety Gubernialnej wydrukowano co następuje:

I. Wileński Rząd Gubernialny, w skutek żądania Wileńskiego Urzędu Powszechnego Opatrzania, niniejszem zawiadamia, iż po odniesieniu się P. Wileńskiego Wojeńskiego Gubernatora, w skutek przedstawienia P. Naczelnika Gubernii, następnego pod dniem 25-m Stycznia t.r., względem przedłużenia terminu opłat, należnych Kredytowym zakładom, w skutek pożyczek zaciągniętych przez obywateli Gubernii Wileńskiej, P. Minister Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Skarbu, wchodził z przedstawieniem w tej rzeczy do Komitetu PP,

съ представлениемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, по положенію коего Государь Императоръ, въ 15 день Апрѣля, Высочайше повелѣть соизволилъ: слѣдующіе отъ Виленскихъ помѣщиковъ кредитнымъ установленіямъ платѣжи, отсрочить по 1-е Полбрія 1847 года, съ причисленіемъ оныхъ и недоимокъ къ капитальнымъ долгамъ, для выплаты вмѣстѣ съ оными въ остальные года займа, и съ тѣмъ, чтобы помѣщики, которые будутъ имѣть дѣйствительную необходимость въ таковой отсрочкѣ, представляли о семъ свидѣтельства Уѣздныхъ Предводителей Дворянства, Начальникомъ Губерніи утвержденныя.

II. Виленское Губернское Правленіе извѣщаетъ всѣхъ жителей своей Губерніи, что со стороны Виленской Казенной Палаты, на основаніи существующихъ узаконеній и полученнаго ею нынѣ предписанія Департамента Государственнаго Казначейства, сдѣлано распоряженіе, чтобы Уѣздныя Казначейства, какъ отъ помѣщиковъ, такъ и отъ крестьянъ всѣхъ наименованій, принимали въ счетъ подушнаго, податей, сборовъ и недоимокъ всѣхъ родовъ, сырые хвосты взрослыхъ волковъ въ три рубля сер., и сырые же шкурки волчьихъ щенятъ въ одинъ рубль пятьдесятъ копѣекъ серебромъ, отрѣзывая отъ сихъ шкурокъ хвосты и возвращая самыя шкурки хозяевамъ. А потому всѣ имѣющіе таковыя волчьи хвосты и шкурки, могутъ во всякое время обращаться въ Уѣздныя Казначейства, гдѣ и получать зачисленіе имъ оныхъ въ счетъ податей и сборовъ.

Ministrów, w skutek postanowienia którego, JEHO CESARSKA MOŚĆ, w dniu 15 m Kwietnia, Najwyżej rozkazać raczył: należące od Wilenskich obywateli Kredytowym Zakładom opłaty, odłożyć do 1 Listopada 1847 roku, z zaliczeniem tak tych wypłat, jako i zaległości, do kapitalnych długów, dla wypłacenia razem z niemi w ciągu ostatnich lat pożyczki, z warunkiem, ażeby obywatele, którzy będą rzeczywiście potrzebować tego przedłużenia terminu wypłaty, złożyli w tej mierze świadectwa Marszałków Powiatowych, przez Naczelnika Gubernii potwierdzone.

II. Wileński Rząd Gubernialny zawiadamia wszystkich mieszkańców swojej Gubernii, iż ze strony Wileńskiej Izby Skarbowej, na mocy istniejących w prawie przepisów i otrzymanego przez nią teraz zalecenia Departamentu Podskarbstwa Państwa, wydane zostało rozporządzenie, ażeby Kasy Powiatowe, tak od obywateli, jako też i od właścicieli wszelkich nazwań, przyjmowały na rachunek podatków, poborów i wszelkiego rodzaju zaległości, świeże ogony wilków starych w trzech rublach, surowe zaś skóry wilczych szczeniąt w jednym rublu pięćdziesięciu kopiejkach srebrem, odrzynając od tych ostatnich ogony, i powracając same skórki właścicielom. Przeto wszyscy, posiadający ogony i skórki świeżo zabitych wilków, mogą w każdym czasie udawać się do Kass Powiatowych, gdzie takowe na rachunek należących od nich podatków i poborów zostaną zaliczone.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Г Е Р М А Н І Я.

Дармштадтъ, 27 Іюня.

Сегодня, въ 9 часовъ утра, Ихъ Императорскія Высочества, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, Его Августѣйшая Супруга и Великая Княжна Александра Александровна выѣхали изъ Дармштадта въ Киссингенъ. Черезъ мѣсяць Высokie Путешественники возвратятся сюда, чтобы провести нѣсколько времени въ Югенгеймъ. При отъѣздѣ Ихъ Императорскихъ Высочествъ, всѣ Принцы Великогерцогскаго Дома и высшія придворныя особы были собраны во дворцѣ Великаго Герцога. Генераль баронъ Брейденбахъ сопровождалъ Августѣйшихъ Путешественниковъ до предѣловъ Великаго Герцогства близъ Ашаффенбурга.

(J. de St.-P.)

П Р У С С І Я.

Берлинъ, 27 Іюня.

Третьяго дня обнародовано здѣсь слѣдующее Королевское повелѣніе:

„Воимею Милостію, Мы Фридрихъ Вильгельмъ, Король Прусскій, нашимъ вѣрнымъ штатамъ, собраннымъ въ первый соединенный сеймъ, — наше Монаршее привѣтствіе. По докладу нашего сеймоваго комиссара, что порученныя вѣрнымъ нашимъ штатамъ дѣла, также выборы членоваго комитетовъ и комиссіи погашенія государственнаго долга, могутъ быть окончены къ 25-му с. м., мы положили назначить закрытіе засѣданій сейма на 26-го число с. м.; и какъ въ этотъ день не будемъ мы находиться въ столицѣ нашей, Берлинѣ, то мы возложили на нашего комиссара закрыть засѣданія соединеннаго сейма отъ имени нашего. Объявляя о томъ вѣрнымъ нашимъ штатамъ, пребываемъ къ нимъ благосклонны.“

Берлинъ, 24 Іюня 1847 года.

(подп.) *Фридрихъ Вильгельмъ.*

Въ слѣдствіе сего повелѣнія, всѣ провинціальныя собранія, созванныя своими маршалами, произвели третьяго дня выборы депутаціи для завѣдыванія государственными долгами и комитетовъ чиновъ, а вчера, въ десять часовъ утра, послѣдовало закрытіе перваго Соединеннаго Сейма. — Для этой цѣли обѣ куріи собрались въ Бѣлой Залѣ Дворца. Депутація всѣхъ чиновъ извѣстила Королевскаго Комиссара Сейма, Государственнаго Министра Бодельшвинга, что Сеймъ собрался, послѣ чего Королевскій Комиссаръ, со всѣми Государственными Министрами, вступилъ въ собраніе, и прочелъ слѣдующую рѣчь:

WІADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Н І Е М С У.

Darmstadt, 27 czerwca.

Dzisiaj, o godzinie 9 ej z rana, Ich CESARSKIE WY-SOKOŚCI, NASTĘPCA CESARZEWICZ, wraz z Najjaśniejszą SWĄ Żoną i WIELKĄ KSIĘŻNICZKĄ ALEXANDRĄ ALEXANDRÓW-NĄ, wyjechał z Darmstadt do Kissingen. Najjaśniejsi Goście powrócą tu za miesiąc, ażeby jakiś czas zabawić w Jugenhejmie. W czasie odjazdu Ich CESARSKICH WY-SOKOŚCI, wszyscy Xiążęta Wielko-Xiążęcego Domu i znakomitsi dygnitarze dworu zebrani byli w pałacu Wielkiego Xięcia. Jenerał Baron Breidenbach przeprowadził dostojnych Gości do granic Wielkiego Xięstwa, blisko Aschaffenburga.

(Journal de St. Petersburg.)

П Р У С С Я.

Berlin, 27 czerwca.

W dniu onegdajszym ogłoszone zostało następujące Królewskie postanowienie:

„My Fryderyk Wilhelm, z Bożej łaski Król Pruski, przesyłamy naszym wiernym Stanom, zgromadzonym na piérwszy Sejm Połączony, nasze łaskawe pozdrowienia. Otrzymawszy uwiadomienie od naszego Komissarza Sejmowego, że sprawy poruczone naszym wiernym Stanom, łącznie z wyborami Stanowych Komitetów i Stanowej Deputyacji do umorzenia długów krajowych, do d. 26 b. m. załatwione być mogą, postanowiliśmy oznaczyć zamknięcie Sejmu na d. 26 b. m., a że w dniu pomienionym nie będziemy znajdować się w naszej stolicy Berlinie, poleciliśmy zatem naszemu Komissarzowi Sejmowemu zamknąć obrady Sejmu połączonego, w naszym imieniu. Oświadczając to niniejszém naszym wiernym Stanom, zostajemy dla nich z łaskawą życzliwością. Dan w Berlinie 24 czerwca 1847 r.“

(pod.) *Fryderyk Wilhelm.*

Na mocy tego rozkazu, wszystkie prowincjonalne zgromadzenia, zwołane przez swoich Marszałków, odbyły onegdaj wybory Deputyacji do umorzenia długów państwa, jako też Komitetów Stanowych, a wczoraj o godzinie 10 rano, nastąpiło zamknięcie piérwszego Połączonego Sejmu. — W tym celu obie Kurje zgromadziły się w Białej Sali Królewskiego pałacu. Deputyacja wszystkich Stanów zawiadomiła o tém Królewskiego Komissarza Sejmowego, Ministra Stanu Bodelschwinga, poczem tenże ze wszystkimi innymi Ministrami wszedł do zgromadzenia i odczytał następującą mowę:

„Святѣйшіе Принцы, Сіятельные Князья и Графы!

Гр. представители дворянства, городовъ и сельскихъ общинъ!

Насталъ часъ, въ который, по повелѣнію Е. В. Короля, нашего Всемиловитѣйшаго Государя, первое собраніе Соединеннаго Сейма должно быть закрыто. Оно было помрачено тѣмъ обстоятельствомъ, что малое число его членовъ откалалось участвовать въ послѣднемъ дѣйствіи его, и тѣмъ уклонились отъ долга, котораго исполненіе находится въ существенной связи съ правами ихъ на Сеймъ. Правительство не преминетъ поддержать значеніе законовъ.

Впрочемъ, если обратимъ взоръ на одиннадцатинедѣльный періодъ дѣятельности сего собранія, самыя разнообразныя чувствованія возникаютъ въ нашемъ сердцѣ. Кто въ состояніи обозрѣть ихъ, выразить, высказать словами? Но *одно* чувство должно быть общее, чувство, что труды Соединеннаго Сейма не такъ были полезны для страны, какъ бы они могли быть.

Между тѣмъ полагаемъ упованіе на всемогущее Божеское Провидѣніе, которое, въ рѣшительныя мгновенія, всегда поддерживало наше любезное отечество, что посѣянное здѣсь сѣмя добра и блага пало на восприимчивую и плодоносную почву, и что изъ него вырастетъ древо съ благими плодами, подъ сѣнью котораго племена не будутъ размножаться.

Но одно чувство радости и гордости также потрясаетъ всѣ сердца: то чувство, или лучше, сознаніе, что всѣ собранныя здѣсь чины и провинціи тѣсно связаны между собою пламенною любовью къ отечеству, къ даровавшему намъ Богомъ Королю и его Августѣйшему Дому. Всѣ громко и радостно признали это. Сколь ни различны указанныя или избранныя здѣсь пути, сколь ни велико число ихъ сплетеній между собою, мы довердемъ, что всѣ, идущіе по симъ путямъ съ этимъ сознаніемъ, будутъ приведены къ одной цѣли: къ упроченію чести и независимости, матеріальнаго и духовнаго процвѣтанія отечества, къ славіи Прускаго народа подъ возвышеннымъ и укрѣпленнымъ чинами, неприкосновеннымъ вѣщомъ на главахъ его Королей изъ благороднаго Дома Гогенцоллернскаго!

Выразивъ сію надежду, которая да сопутствуетъ вамъ и на пути къ родинѣ, чтобы вы и тамъ продолжали дѣйствовать и стремиться къ достиженію сей возвышенной цѣли, объявляю, по повелѣнію Е. В. Короля, что первый Соединенный Сеймъ закрытъ.

Маршалъ соединенныхъ курій, Князь Сольмс-Лихъ, отвѣчалъ: „Да здравствуетъ Е. В. Король!“ послѣ чего все собраніе возгласило троекратное ура!—Королевскій Коммиссаръ вышелъ затѣмъ изъ залы, въ сопровожденіи той же депутаціи, которая его встрѣтила.

— Въ Кобленцѣ происходило 11 с. м. торжественное открытіе вновь построеннаго дворца, который Король назвалъ Астерштейнъ, въ честь генералъ-лейтенанта Астера, оказавшаго большія для края заслуги постройкою многихъ крѣпостей. Торжество происходило въ присутствіи генерала Астера.

— 14 с. м. вспыхнулъ въ Берлинѣ пожаръ въ домѣ придворнаго токаря. Пламя распространилось такъ быстро, что не смотря на поспѣшную помощь сгорѣло нѣскольکو домовъ. Принцъ Прусскій лично присутствовалъ на пожарѣ и самъ распоряжалъ работами.

— По уваженію повсемѣтнаго неурожаа, Король отмѣнилъ въ настоящемъ году сборъ ландвера.

А В С Т Р И Я.

Прага, 16 Іюня.

Богемскіе штаты подали на имя императора прошеніе, о дозволеніе объявлять посредствомъ газетъ сеймовыя ихъ совѣщанія. Съ этою цѣлію уже шесть чиновниковъ сеймовой канцеляріи учатся стенографіи.

Краковъ, 19 Іюня.

14-го числа с. м. скончался здѣсь графъ Іосифъ Войцизкій, бывшій коммиссаръ со стороны Австріи, для опредѣленія границъ прежняго вольнаго города Кракова.

— Въ половинѣ Іюля будетъ открыта желѣзная дорога изъ Кракова къ Прусской границѣ, и въ то же время будетъ кончена Варшавская желѣзная дорога въ Мысловицы.

„Найяснѣйші Хіаžета крови, JJ00. Хіаžета, JJWW. Hрabiowie и WW. Panowie!

PP. Reprezentanci szlachty, miast i gmin wiejskich!

„Nadeszła chwila, w której z rozkazu Jego Królewskiej Mości, naszego najtąskawszego Monarchy, pierwsze zgromadzenie Połączonego Sejmu ma być zamknięte. Zgromadzenie to zaszępiła jedea tylko okoliczność, to jest, iż pewna mała liczba deputowanych, nie chciała mieć udziału w ostatnich jego działaniach, a przez to uchyliła się od powinności, której spełnienie zostaje w nierozzerwanym związku z wykonywaniem praw Stanowych na Sejmie. Rząd nie zaniedba utrzymać powagę prawa.

„Zreszta, jeśli zwrócimy uwagę na jedynasto-tygodniowy przeciąg czynności tego zgromadzenia, nader różnorodne uczucia obudzają się w sercu naszym. Kto będzie w stanie je objąć, kto wydać i wypowiedzieć słowami? Jedno atoli uczucie nie może być obce nikomu, uczucie, że prace Połączonego Sejmu nie były tak pożyteczne dla kraju, jakby niemi być mogły.

„Pokładamy jednakże ufność w Opatrzności Wszehmocnego Boga, który w krytycznych chwilach wspierał zawsze naszą ukochaną ojczyznę, że rzucone ztąd ziarno dobrego, padło na wdzięczną i żyzną rolę, i że wyrosnie z niego drzewo pięknego owocu, pod cieniem którego żaden chwast krzewić się nie będzie.

„Ale jedno też uczucie radości i dumy ożywia zapewne serca wszystkich: uczucie, albo raczej przekonanie, że wszystkie zgromadzone tu Stany i Prowincye, są ściśle połączone z sobą przez wspólną gorącą miłość ku ojczyźnie, ku zesłanemu nam od Boga Królowi i ku Jego Najjaśniejszej Rodzinie. Wszyscy to głośnie i z radością stwierdzili. I jakkolwiek są różne wytknięte tutaj lub wybrane drogi, jakkolwiek się labiryntnie krzyżują, ufamy przecież, że wszyscy z owim przekonaniem temi drogami idący, do dą do jednego celu: do ustalenia czci i niezawisłości, ateryjalnej i duchownej pomysłności ojczyzny, do sławy pruskiego narodu, pod wzniosłą i utwierdzoną przez Stany, nietykalną koroną na głowach jego Królów ze szlacheznego domu Hohenzollern.

„Z wyrazem téj nadziei, która niech wam towarzyszy w powrocie do zagród waszych, abyście i tam nie ustawali działać i dążyć do osiągnięcia tego wysokiego celu, obwieszczam wam, z rozkazu Jego Królewskiej Mości, że pierwszy Połączony Sejm jest zamknięty.“

Маршалекъ поłączonych Курій, Хіаžе Solms-Lich, odpowiedział: „Niech żyje Król!“ który to okrzyk całe zgromadzenie trzykrotnie powtórzyło. Następnie Królewski Kommissarz opuścił salę w towarzystwie teje deputacji, która go przy wejściu spotkała.

— W Koblenc, 14 b. m. odbyło się uroczyste otwarczenie nowo-wybudowanego zamku, który Król nazwał *Asterstein*, na cześć Jenerał-Porucznika Aster, który położył znakomite dla kraju zasługi wznoszeniem rozmaitych fortec. Uroczystość ta odbywała się w obec tegoż Jenerał-Porucznika Aster.

— Dnia 14 b. m. wybuchł w Berlinie pożar w domu tokarza nadwornego; ogień rozszerzył się tak szybko, że nim śpieszna zewsząd nadeszła pomoc, spłonęło zupełnie kilka domów. Хіаžе Pruski znajdował się sam na miejscu pożaru, w celu wydawania poleceń dla prędszego przytłumienia ognia.

— Ze względu na powszechny nieurodzaj, Król zawiesił na ten rok zwykle ćwiczenia landweru.

А В С Т Р И Я.

Прага, 16 czerwca.

Stany Czeskie podały do Cesarza petycję o pozwolenie ogłoszenia swoich obrad Sejmowych. W tym celu już 6 praktykantów kancelaryi Sejmowej pobiera naukę stenoграфіи.

Kraków, 19 czerwca.

Dnia 14 b. m. umarł tu Hr. Józef Wojdzicki, były Kommissarz ze strony Austryackiej do oznaczenia granic dawniejszego Wolnego miasta Krakowa.

— W połowie lipca otwartą będzie kolej żelazna z Krakowa do granicy Pruskiej, a jednocześnie ma też być ukończona Warszawska kolej do Mysłowic.

Ф Р А Н Ц И Я.

Парижъ, 26 Іюня.

Окончаніе вчерашняго засѣданія въ палатѣ депутатовъ было весьма шумно, потому что Г. Жирарденъ и оппозиціонная партія требовали парламентскаго разсмотрѣнія обвиненій, взводимыхъ противъ министровъ. Послѣ жаркихъ преній, графъ Морни представилъ предложеніе, что „палата довольствуется данными правительствомъ объясненіями, и потому приступаетъ къ занятію очередными дѣлами.“ Сіе предложеніе принято большинствомъ 225 голосовъ противъ 102.

— Составленный Г. Ренуаромъ докладъ комиссіи суда перовъ по дѣлу генерала Кюбьера и сообщниковъ его, заключаетъ отчетъ въ занятіи комиссіи. Къ сему дѣлу приложено: 1,200 документовъ, касающихся отдачи въ содержаніе гуананскихъ копей, а также вся переписка генерала Кюбьера и бывшаго генеральнаго сборщика, Г. Пеллапра, а равно его противника Г. Пармантіе. Письмами Г. Пеллапра, и только одною своею запискою къ генералу Кюбиеру, Г. Тестъ запутанъ въ это дѣло такъ, что комиссія призвала его подлежащимъ обвиненію. Сказанная записка писана въ Нери; и въ ней помѣщено, чтобы генералъ не беспокоился по поводу замедленія разрѣшенія, такъ какъ онъ, т. е. Тестъ, всѣ относящіяся къ сему бумаги, взялъ къ себѣ для разсмотрѣнія, и потому въ его отсутствіе не можетъ послѣдовать никакого невыгоднаго представленія. Генералъ Кюбьеръ въ письмахъ своихъ къ Г. Пармантіе постоянно и съ точностію сообщалъ о своихъ разговорахъ съ Г. Тестомъ, на счетъ хода дѣла и его участи въ совѣтѣ министровъ, а также въ министерствѣ публичныхъ работъ. Однако генералъ Кюбьеръ опровергаетъ то, что будто бы онъ получалъ увѣдомленія по сему дѣлу отъ Г. Теста. Онъ объявляетъ, что одинъ чиновникъ, правда, сообщалъ ему оныя, но имени его онъ не хочетъ объявлять; а что онъ все относилъ къ самому министру, то это случилось единственно потому, что онъ хотѣлъ такимъ образомъ придать своимъ слухамъ болѣе достовѣрности и вѣса.

На вопросъ: какъ онъ думалъ употребить сумму въ 200,000 фр., которой требовалъ отъ содержателей копей, для ходатайства по ихъ дѣлу? Генералъ отвѣчалъ, что ему извѣстно было отъ лицъ, знакомыхъ по казенными подрядами, что не бесполезно при этомъ дѣйствовать посредствомъ денегъ; но убѣдившись, что этого средства, о которомъ онъ думалъ, было не нужно, и потому, не прибѣгая къ подкупку, деньги возвратилъ подрядчикамъ. Онъ сознается, что худо поступилъ вошедши въ такіа дѣла, но не называетъ никого изъ своихъ сообщниковъ.

Быль также допрашиваемъ и Г. Тестъ. Между прочимъ ему былъ предложенъ вопросъ на счетъ дѣйствительности увѣреній, что будто бы онъ до поступленія въ министерство не имѣлъ имѣнія, но по выходѣ изъ кабинета, владѣлъ большимъ имѣніемъ. Г. Тестъ отвѣчалъ, что онъ будучи адвокатомъ получалъ отъ 120 до 150,000 фр. дохода, и потому не лъзи сказать, чтобы онъ не имѣя имѣнія вступилъ въ министерство, а оставилъ оное, сдѣлавшись богачемъ. Сверхъ сего онъ обѣщалъ представить доказательства, что во время своего управленія министерствомъ вынужденъ былъ употребить часть своего частнаго имущества, и потому продалъ часть своего имѣнія.

Докладъ оканчивается изъясненіемъ мнѣнія, что есть поводъ подозрѣвать генерала Кюбьера, Г. Теста, Пармантіе и Пеллапра, и комиссія предоставляетъ рѣшить суду перовъ: достаточно-ли сего повода для того, чтобы подать противъ нихъ обвиненіе.

27 Іюня.

Судъ перовъ обнародовалъ вчера свое опредѣленіе, по коему подвергаются обвиненію Гг. Депапъ-Кюбьеръ, Пармантіе, Пеллапра и Тестъ.

— Въ *Journal des Déb.* напечатанъ въ прибавленіи весь докладъ Ренуара, въ слѣдствіе котораго послѣдовало опредѣленіе суда перовъ. Мы ограничиваемся приведеніемъ только того, что опредѣленіе суда перовъ относительно обвиненія Гг. Кюбьера, Пармантіе и Пеллапра, основывается на заключеніи, что въ 1842г. они посредствомъ предложенія подарковъ подкупали министра публичныхъ работъ, съ цѣлію получить разрѣшеніе на содержаніе копей соли, находящихся въ верхней Со-нѣ. Относительно обвиненія Г. Теста, пера Франціи и бывшаго министра публичныхъ работъ, опредѣленіе равномерно основывается на инструкціи, что будучи министромъ публичныхъ работъ, принималъ подарки

Ф Р А Н Ц У Я.

Парижъ, 26 czerwca.

Конецъ вчерашняго posiedzenia Izby Deputowanychъ былъ bardzo burzliwy, z powodu, że P. Girardin i stronnictwo opozycyjne żądali parlamentarnego roztrząśnienia obwinień, przeciw ministerstwu wniesionych. Po żywych rozprawach, Hr. Moray zaproponował wniosek z oświadczeniem, że „Izba poprzestaje na udzielonych przez rząd objaśnieniach, i przechodzi do porządku dziennego.“ Wniosek ten przyjęty został większością głosów 225 przeciw 102.

— Ułożone przez P. Renouard sprawozdanie instrukcyjnej Kommissji Sądu Parów w procesie Jenerała Cubières i współpracowników, zawiera relacyą postępowania Kommissji. 1,200 dokumentów ściągających się do konsensu na kopalnie w Gouhenans, przycém cała korespondencya Jenerała Cubières i P. Pellaprat, byłego Jenerała Poborey, jako też i przeciwnika jego, P. Parmentier, zostały zabrane do instrukcyi. Przez listy P. Pellaprat, i tylko przez swój własny bilet do Jenerała Cubières pisany, P. Teste miał się w taki sposób w tę sprawę zamieszkać, że Kommissya uznała go za ulegającego obwinieniu. Rzeczony bilet datowany był w Neris i zapewniał Jenerała, aby się nie troszczył z powodu zwłoki koncessyi, albowiem on sam, (P. Teste) wszelkie dotyczące tego interesu papiery zabrał do własnego rozpoznanania, i przez to żadne niekorzystne przedstawienie w czasie jego nieobecności nie może nastąpić. Jenerał Cubières w swych listach do P. Parmentier, regularnie i z dokładnością donosił o swych rozmowach z P. Teste, o biegu interesu i jego losie na radzie Ministrów, jako też w Ministerstwie robót publicznych, Jenerał Cubières zaprzecza jednak, aby miał od P. Teste otrzymać jakie zawiadomienie w tym względzie. Oświadcza, iż wprawdzie jeden urzędnik udzielił mu takowe, ale nazwiska jego nie wymieni; że zaś w listach swoich przypisywał samemu Ministrowi, pochodziło to jedynie ztąd, iż chciał nadać przez to swym wieściom więcej pewności i wagi.

Na zapytanie: jak myślał użyć summy 200,000 fr., której od przedsiębiorców żądał na popieranie ich interesu? odpowiedział Jenerał, że od osób, które obeznane były z ubieganiem się o rządowe koncessye, zawsze słyszał, że dobrze jest użyć przytém pieniędzy. Przekonał się jednak, iż poparcia, o jakim myślał, nie było wcale potrzebny; nie użył przeto przekupstwa i pieniądze przedsiębiorcom zwrócił. Przyznaje, że nie dobrze postąpił, wdając się w takie rzeczy; nie chce jednak kompromitować nikogo, i przeto nie wymieni żadnego ze swoich współpracowników.

P. Teste był także słuchany. Między innemi zapytywano go o rzeczywistość pogłosek, że bez majątku został Ministrem, a bardzo majątny opuścił Ministerstwo. P. Teste odpowiedział, że jako Adwokat miał 120 do 150,000 fr. dochodu, nie można przeto powiedzieć, że bez majątku został Ministrem; że zaś nie bogatszy opuścił Ministerstwo, ofiarował się złożyć dowody, że w czasie swego urzędowania używać musiał swego prywatnego majątku, i dla tego później był zmuszony sprzedać część swych posiadłości.

Sprawozdanie kończy się opinią, że zachodzi powód podejrzenia względem Jenerała Cubières, PP. Teste, Parmentier i Pellaprat, i oddaje pod decyzją Sądu Parów: czy ten powód jest dostateczny do wytoczenia przeciw nim processu.

Dnia 27 czerwca

Sąd Parów wydał wczoraj decyzją, według której ulegają oskarżeniu PP. Despans-Cubières, Parmentier, Pellaprat i Teste.

— *Journal des Débats* ogłasza w dodatku całe sprawozdanie P. Renouard, w skutku którego nastąpiła decyzya Sądu Parów. Organiczamy się na przytoczeniu, że decyzya Sądu Parów co do oskarżenia PP. Cubières, Parmentier i Pelleprat, opiera się na konkluzyi, że w roku 1842 za pomocą ofiar i darów przekupywali Ministra robót publicznych, w celu otrzymania koncessyi na kopalnie soli, położone w departamencie Wyższej Saony. Co do oskarżenia P. Teste, Para Francyi i byłego Ministra robót publicznych, decyzya opiera się również na instrukcyi, że w tejże epoce, będąc Ministrem robót publicznych, przyjmował dary za czynności swego urzędowania, nie ulegające opłacie.

ра такіа дѣйствія по своей должности, за которыя онъ не долженъ былъ брать ничего.

— По поводу отверженія предложеннаго въ палатѣ депутатовъ проекта г-мъ Э. Жирарденомъ о разсмотрѣніи обвиненій противъ министерства, этотъ депутатъ препроводилъ къ председателю палаты прошеніе объ отставкѣ.

— Палата депутатовъ занималась вчера проектомъ закона объ управленіи лѣсами. Министръ финансовъ защищалъ на стоящую систему, послѣ чего проектъ снова переданъ въ комиссію.

— Королева Христина давала большой обѣдъ, на которомъ находился генер. Нарваэзъ, со всеми чиновниками Испанскаго посольства; послѣ чего былъ у Королевы большой вечеръ, на которомъ, кромѣ многихъ знатныхъ особъ, былъ герцогъ Монпансье съ своею супругою.

— Въ *Union Monarchique* полагаютъ, что генералъ Нарваэзъ возвратится въ Испанію, съ тѣмъ, чтобы занять мѣсто председателя кабинета.

— Изъ Тулона отъ 18 числа сообщаютъ: Утверждаютъ, что французская эскадра находящаяся въ средиземномъ морѣ отправится въ Гибралтарскій проливъ и къ мароккскимъ берегамъ; но кажется, герцогъ Жуэвильскій ожидалъ отвѣта на депеши, посланныя имъ въ Парижъ. Все заставляетъ полагать, что Его Высочество вскорѣ будетъ замѣненъ вице-адмираломъ Мако.

— Въ алжирской газетѣ *Akhbar* отъ 17 числа напечатано: Нѣсколько уже дней носится слухъ, что англійская эскадра, состоящая изъ 15-ти кораблей, прибудетъ въ Алжиръ. Слухъ этотъ неоснователенъ. Англійскій флотъ находящійся нынѣ на португальскихъ водахъ, отправится, какъ говорятъ, въ Средиземное море; весьма можетъ стать, что онъ пройдетъ близъ Алжира, но достоверно то, что въ виду Алжира останавливаться небудетъ.

— Сообщаемъ подробности сраженія съ Кохинхинцами. „Французскіе корабли: *Gloire* и *Victorieuse* отправилась въ Кохинхину съ тѣмъ, чтобы требовать отъ императора удовлетворенія за жестокое обращеніе съ миссіонерами. Прибывъ въ Туранъ, Французы нашли тамъ многочисленный флотъ Кохинхинцевъ, готовый къ бою; однако мандарины изъявили готовность войти въ переговоры о мирѣ и даже пригласили офицеровъ на берегъ. Лишь только они вышли на берегъ, одинъ изъ Кохинхинцевъ, Христианинъ, предостерегъ ихъ, что его единоземцы неожиданно нападутъ на французскій флотъ. Послѣ этого предостереженія, Французы немедленно возвратились на свои корабли, а Кохинхинцы, увидѣвъ это, открыли огонь, на который Французы такъ удачно отвѣчали, что неприятельскій флотъ былъ истребленъ въ теченіи одного часа. Корабль *Victorieuse* отправился въ Гонгъ-Конгъ для исправленія нѣкоторыхъ поврежденій.“

29 Июня.

Здоровье Короля, какъ утверждаютъ, весьма много пострадало съ нѣкотораго времени. Врачи совѣтуютъ Его Величеству успокоиться и не заниматься дѣлами; поэтому немедленно послѣ закрытія палаты, Король намѣренъ отправиться въ замокъ Э.

— Г. Гизо прибылъ вчера изъ имѣній своего въ Парижъ.

— Палата депутатовъ опредѣлила въ прошедшую Субботу, 3-го Июня, приступить къ слушанію доклада своихъ комиссій относительно прошеній Геронима Бонапарте и ливанскихъ христіанъ. Предметъ сегоднѣшнихъ совѣщаній составлялъ бюджетъ расходовъ министерства внутреннихъ дѣлъ. — Палата перовъ занимается продолженіемъ преній по закону о воспитаніи, а также о медицинскои и фармацевтической практикѣ. Дѣло генерала Кюбьера начнется еще до 10-го Июля.

— Правительство получило по телеграфу извѣстіе отъ префекта департамента верхняго Рейна, что 26 числа въ Мульгаузенѣ открылось смѣтеніе, при чемъ разграблено нѣсколько хлѣбныхъ лавокъ; при погашеніи беспорядковъ оружіемъ, 3 или 4 человека лишились жизни. Многія лица арестованы.

А н г л і я.

Лондонъ, 24 Июня.

Король и Королева Бельгійскіе вчера вечеромъ прибыли въ Букингемскій дворецъ, гдѣ у входа были приняты Королевою Викторією и ея супругомъ.

— Z powodu odrzucenia podanego w Izbie Deputowanych wniosku P. Girardin o roztrząszenie обвинień przeciw Ministerstwu, Deputowany ten przesłał Prezesowi Izby prośbę o dymisyją.

— Izba Deputowanych zajmowała się wczoraj projektem do prawa o administracyi lasów. Minister skarbu bronił systematu teraźniejszego, poczem projekt jeszcze raz do komisyyi udesłany został.

— Królowa Krystyna dawała wielki obiad, na którym znajdował się Jenerał Narvaez z całym poselstwem hiszpańskim; następnie był u Monarchini wielki wieczór, gdzie, prócz wielu znakomych osób, uważano Xięcia Montpensier z małżonką.

— *Union Monarchique* mniema, że Jenerał Narvaez wróci do Hiszpanii, w celu objęcia prezesostwa gabinetu.

— Z Tuluonu piszą pod dniem 18 b m: Mówią ciągle, że eskadra francuzka na morzu Śródziemném udać się ma ku cieśninie Gibraltarskiej i brzegom marokkańskim; ale zdaje się, że Xiążę Joinville oczekiwał odpowiedzi na depesze, które przesłał do Paryża. Wszystko każe się spodziewać, że Królewicz wkrótce zastąpiony zostanie w dowództwie przez Wice Admirala Mackau.

— W dzienniku Algierskim *Akhbar* z dnia 17 czytamy: Od kilku dni obiega pogłoska, że eskadra angielska z 15 okrętów złożona, ma przybyć pod Algier. Wiść ta jest bezzasadną. Flota angielska, znajdujaca się teraz na wodach portugalskich, uda się, jak mówią, na morze Śródziemne; bardzo być może, że będzie przepływać blisko Algieru, ale to pewna, że pod Algierem stać nie będzie.

— Oto są bliższe szczegóły bitwy z Kochinchińczykami: „Okręty francuzkie: *Gloire* i *Victorieuse* udały się do Kochiuchiny, w zamiarze domagania się od Cesarza zadosyćuczynienia za okrutne obchodzenie się z misyonarzami. Zawinawszy do Turan, zastały liczną flotę Kochinchińską, gotową do boju; jednakże Maudarynowie okazali chęć traktowania o pokój i nawet oficerów na ląd zaprosili. Atoli, zaledwie ci wysiedli, ostrzegł ich jeden Kochinchińczyk, Chrześcianin, że jego ziomkowie znieacka napadną na flotę francuzką. Oficerowie wrócili więc co rychlej na swoje stanowisko, co widząc Kochinchińczycy, dali natychmiast ognia, na który Francuzi tak dzielnie odpowiedzieli, że w przeciągu godziny cała flota nieprzyjacielska zniszczoną została. Okręt *Victorieuse* udał się do Hong-Kong, dla naprawy szkód poniesionych.“

Dnia 29 czerwca.

Zdrowie Króla, jak powiadają, ucierpiało znacznie od niejakiego czasu. Lekarze zalecili mu spokojność i odpoczynek, i przeto zaraz po zamknięciu Izby, ma się udać do zamku Eu.

— P. Guizot wrócił wczoraj ze wsi do Paryża.

— Izba Deputowanych postanowiła w przyszłą Sobotę, d. 3 lipca, słuchać sprawozdania swoich Komisyyi względem prośb: Heronima Bonapartego i Chrześcian Libanu. Przedmiotem obrad dzisiejszych, według porządku dziennego, jest budżet wydatków ministerstwa spraw wewnętrznych. Izba Parów zajmuje się dalszym ciągiem rozpraw nad projektem do prawa o nauczaniu, tudzież o praktyce medycyny i farmacyi. Prośba Jenerała Cubières nie ma się rozpocząć przed d. 10 lipca.

— Rząd otrzymał telegraficzną wiadomość od Prefekta Departamentu Wyższego-Renu, iż d. 26 wybuchnęły w Mühlhausen rozruchy, przyczem kilka piekarskich sklepów zrabowanych zostało, i skutkiem użycia sily zbrojnej, 3 czy 4 osoby utraciły życie. Nastąpiły liczne aresztowania.

А н г л і я.

Лондонъ, 24 czerwca.

Królestwo Belgijscy przybyli wczoraj w wieczór do pałacu Buckingham, gdzie przy wnijsciu przyjmowani byli przez Królowę Wiktoryją i jej małżonką.

динбургѣ знаменитый доктор Чальмерсъ, на 67 году отъ роду. Онъ произвелъ влияние не столько своими сочиненіями и рѣчами на событія, сколько на умы своей страны и своей эпохи, въ религиозномъ и философическомъ отношеніяхъ. Онъ былъ главою такъ называемой *Свободной Шотландской церкви*, и управлялъ тѣмъ большимъ движеніемъ, которое въ 1843 году кончилось разединеніемъ пресвитеріанской церкви.

И т а л і я .

Римъ, 12 Іюня.

Третьяго дня, происходило собраніе тайной консисторіи, при чемъ Его Святѣйшество назначилъ кардинала Макки, какъ декана св. коллегіума, остійскимъ и веллетрійскимъ епископомъ. Вторымъ деканомъ, кардиналъ Ламбускини, назначенъ, на мѣсто кардинала Мекки, епископомъ Порто, С. Руфинны и Чивитавекккіи. За симъ Его Святѣйшество произнесъ краткую рѣчь къ собравшимся кардиналамъ, въ коей объявилъ имъ, что послѣ зрѣлаго совѣщанія съ нѣкоторыми кардиналами, учредилъ государственный совѣтъ (*administratum Consilium*), въ которомъ должны быть предварительно разсматриваемы такіа дѣла, которыя должны поступать на утвержденіе Его Святѣйшества.

— Сынъ О'Коннелла былъ сегодня на аудіенціи у Папы, который воздавалъ хвалу основателю репимы. Когда молодой О'Коннелъ поцѣловалъ ногу Папы, Его Святѣйшество сказалъ: „Если небо не даровало мнѣ давно желаннаго счастья, прижать къ груди героя христіанства, то по крайней мѣрѣ я имѣю удовольствіе обнять его сына.“ При сихъ словахъ Папа два раза прижалъ его къ своей груди. 25-го числа Е. С. назначилъ большую панихиду за упокой О'Коннелла.

— Жители Рима дѣлаютъ большія приготовленія къ торжественному празднованію предстоящаго дни вошества на престолъ Папы, Пія IX.

И с п а н і я .

Мадридъ, 20 Іюня.

Утверждаютъ, что правительство получило депешу изъ Лиссабонъ. Въ Лиссабонъ произошли смуты, произведенныя выпущенными на свободу пѣвниками изъ дивизіи генерала Дасъ-Антаса 12-го Іюня по утру. Португальское правительство тотчасъ, сдѣлало постановленіе, что амнистія получить обязательную свою силу только послѣ изъявленія покорности Опортекой юнты.

— Правительство получило также донесеніе, что испанскія войска приближаются къ Опорто, и, по видимому уже соединились съ португальскимъ корпусомъ генерала Сальданья.

— Генераль Мендесъ-Виго 17-го числа с. м., съ отрядомъ Испанцевъ въ 2,000 чел. и Португальскимъ гарнизономъ Валенской крѣпости, занялъ Понте-де-Линскую дефилею и двинулся къ Брагъ. Генераль Конча 16-го числа вступилъ съ главною арміею въ Браганцу, а 17-го прибыли туда послѣдніе отряды испанскаго войска изъ Цаморы. Полученная здѣсь телеграфическая депеша сообщаетъ, что Конча, 18-го числа, двинулся изъ Браганцы къ Амаранте.

— Въ Мадридѣ носятъ слухи о преобразованіи кабинета. Говорятъ, что г-нъ Сарагосса отправленъ къ ген. Нарвазу, съ предложеніемъ, чтобы онъ принялъ начальство надъ войсками и устроилъ возвращеніе Королевы Христины въ Испанію. Къ Французскому посланнику, прибылъ курьеръ изъ Паржа, съ собственноручнымъ письмомъ Короля Людвига Филиппа къ Королю Испанскому. Посланникъ немедленно отправился въ Пардо.

— Постановленіемъ министра финансовъ, воспрещенъ вывозъ монеты.

П о р т у г а л і я .

Лиссабонъ, 21 Іюня.

Англійскій адмиралъ Паркеръ 13 Іюня отправился на англійскомъ пароходѣ, въ сопровожденіи португальскихъ, испанскихъ и французскихъ судовъ, въ Сетувальскую гавань, и пригласилъ Са-да-Бандейру и его войска, чтобы они по принятіи амнистіи покорились. Послѣ непродолжительныхъ переговоровъ, Са-

Doktor Chalmers, mając 67 lat wieku. Nie tyle on wpłynął pismami swemi i mowami na wypadki, ile na umysły swego kraju i swojej epoki, w kierunku religijnym i filozoficznym. Był on głową tak nazwanego *wolnego kościoła szkockiego* i prowadził to wielkie poruszenie, które w 1843 roku ukończyło się na rozdwojeniu kościoła Presbyteryańskiego.

В о с н ы .

Рzym, 12 czerwca.

Онегдажъ, Папѣзъ згромадилъ тайны Консисторъ, на котрымъ Jego Святоблiвoсѣ мiанoвалъ Кардинала Macchi, jako terazniejszego dziekana św. Kollegium, Biskupem Ostii i Velletri. Drugi dziekan, Kardynał Lambruschini, mianowany na miejsce Kardynała Macchi, Biskupem Porto, św. Rufiny i Civitavecchia. Następnie miał Папѣзъ przemowę do zgromadzonych Kardynałów, w której oznajmił im, że po dojrzałej naradzie z niektórymi Kardynałami, ustanowił Radę Stanu (*administratum Consilium*), w której mianowicie ważniejsze sprawy, mające przyjść pod zatwierdzenie Папѣзkie, mają być naprzód roztrząsane.

— Syn O'Connell miał onegdaj posłuchanie u Папѣзa, który twórcy Repealu największe oddawał pochwały. Gdy młody O'Connell pocałował w nogę Папѣзa, ten rzekł: „Kiedy mnie nieba pozbawiły upragnionego oddawna szczęścia, abym bohatera chrześcijaństwa mógł uściskać, pozwól mi przynajmniej mieć tę pociechę, abym syna jego uściskał.“ To rzekłszy, Ojciec św. przycisnął go dwa razy do piersi swoich. Na dzień 25 czerwca oznaczył Папѣзъ wielkie żałobne nabożeństwo za duszę zmarłego O'Connell'a.

— Publiczność tutejsza czyni nader uroczyste przygotowania do obchodu rocznicy wstąpienia na tron Piusa IX.

H I S Z P A N I A .

Мадридъ, 20 czerwca.

Zapewniają, że rząd otrzymał depesze z Lizbony, donoszące o szasłych tam niespokojnościach, spowodowanych przez wypuszczonych na wolność jeńców z dywizji Jenerała das Antas d. 12 czerwca rano. Rząd portugalski na tychmiast postanowił, że amnestya wejdzie w wykonanie dopiero po formalnem poddaniu się Junty w Oporto.

— Rząd otrzymał także wiadomość, że wojsko hiszpańskie w spieszonych pochodach posunęło się do Oporto, i jak się zdaje, musiało się już połączyć z portugalskim Jenerałem Saldanha.

— Jenerał Mendez-Vigo miał dnia 17 b. m. z 2,000 Hiszpanów i załogą portugalską twierdzy Valenza, zająć wąwóz Ponte de Lima i ruszyć na Bragę. Jenerał Concha wkroczył dnia 16 z główną armią do Braganzy, a d. 17 weszły tamże ostatnie wojska hiszpańskie z Zamory. Nadeszła tu depesza telegraficzna donosi, że Concha dnia 18 posunął się z Braganzy do Amarante.

— W Madrycie rozchodzą się pogłoski o zmianie Ministerstwa. Mówią, że wysłano P. Saragossa do Jenerała Narvaez, w celu skłonenia go do objęcia dowództwa nad wojskiem i utorowania Królowej Krystynie powrotu do Hiszpanii. Do Posła francuzkiego przybył onegdaj goniec z Paryża, który mu przwiózł własnoręczny list Króla Ludwika Filipa do Króla. Poseł udał się natychmiast z tém pismem do Pardo.

— Ogłoszony dziś dekret Ministra skarbu zakazuje wywozu gotowych pieniędzy.

P O R T U G A L I A .

Lizbona, 21 czerwca.

Admirał angielski Parker, d 3 czerwca, udał się na parostatku angielskim, w towarzystwie okrętów portugalskich, hiszpańskich i francuzkich, do Setubal, i wezwał Sa da Bandeira i wojsko jego, aby się za przyjęciem amnestyi poddali. Jakoż po krótkich układach Sa da Bandeira, Hr. Mello i około 300 ludzi poddali się sprzymierzeńcom;

да-Бандейра, Мебо-Таина и около 300 чел. покорились союзникам; остаток же их корпуса, состоящий почти из одних тверильясовъ, вышел из города и удалился во внутрь страны. Опортекая юнта отвергла, 12 числа, условия трех державъ, въ следствие чего блокада снова возобновилась. 11-го числа, 12,000 Испанцевъ двинулись къ Опорто. Королева обнародовала въ Лиссабонѣ, что амнистія приметъ обязательную свою силу только тогда, когда покорятся все инсургенты во всей странѣ.

— По послѣднихъ извѣстіямъ, полученнымъ изъ Опорто отъ 20-го Іюня, Опортекая юнта еще не покорилась, потому, что объявленное Королевою Донною Маріею всепрощеніе показалось ей не достаточнымъ. Англійскій флотъ, подъ начальствомъ адмирала Паркера, по 21 число еще не былъ въ Опорто; за то отрядъ испанскихъ войскъ въ 3,000 чел. прибылъ въ Брагу, находящуюся въ 10 миляхъ отъ сего города, и продолжалъ свой походъ. Въ Опорто находится еще 9,000, а по утверженію некоторыхъ лицъ 14,000 чел. войска, принадлежащаго юнтѣ. Войскомъ этимъ командуетъ генералъ Повеасъ, который рѣшился не сдаваться ни маршалу Сальданьѣ, ни Пенанцамъ, а только англійскому адмиралу. Маркизь Люле, неуспѣвшій ничего сдѣлать въ Лиссабонѣ, возвратился въ Опорто.

Турція.

Константинополь, 9 Іюня.

Порта получила на снхъ дняхъ важное извѣстіе, что 7 с. м. подписанъ мирный трактатъ съ Персіею, уполномоченными обѣихъ націй. Въ следствие сего Эверид-Эфенди и Мирза-Такки выѣхали изъ Эрзерума, первый въ Константинополь а послѣдній въ Тегеранъ.

— Сюда прибылъ курьеръ изъ Вѣны, привезшій предположеніе объ улаженіи спора между Греціею и Турціею, а также письмо князя Меттерниха къ великому визирю. Въ предложеніяхъ, сдѣланныхъ въяскому кабинету г-мъ Колетти, Порта не участвовала, и потому, князь Меттернихъ хотѣлъ, прежде отвѣта г-ну Колетти, узнать, какъ приметъ Порта предлагаемое имъ средство къ примиренію. Известно, что диванъ принялъ сдѣлку, предложенную княземъ Меттернихомъ, и въ этомъ-то смыслѣ великій визирь отвѣчалъ главу австрійскаго кабинета. Отвѣтъ великаго визиря былъ врученъ, какъ говорятъ, англійскому посланнику, который отправилъ его, въ прошлую Пятницу, въ Вѣну, съ своимъ сухопутнымъ курьеромъ, отъѣзжавшимъ въ тотъ день въ Лондонъ. Все почитаютъ турецко-греческій вопросъ рѣшеннымъ, и вообще, въ этомъ способѣ рѣшенія видятъ нечто унижительное для дипломатіи французской, которая такъ открыто принимала сторону Греціи.

— Изъ Муссула отъ 16-го Мая сообщаютъ, что Бедерханъ-Бей, убѣдившись въ безуспѣшности всехъ своихъ прошеній о помилованіи, принялъ оборонительное положеніе. Начальникъ его войскъ, Зеинаръ, расположился съ отрядомъ въ 300 чел. при деревнѣ Аламанъ-Каламуль, близъ Муссула, вѣрно съ тою цѣлю, чтобы воспрепятствовать племені Несторіанцевъ изъ Тиари—соединиться съ Турками. Напротивъ начальники оттоманскихъ войскъ по всемъ направленіямъ двинулись впередъ и заняли важнѣйшія мѣста. Бедерханъ лишился уже послѣдней своей опоры; ибо сильнѣйшій начальникъ Курдистана, Адресиръ-Бей, помѣстивъ свое семейство въ неприступной крѣпости, снабженной на цѣлый годъ всемъ необходимымъ, и гарнизонъ коей состоитъ изъ 500 чел., и за сямъ, въ сопровожденіи 10 всадниковъ бѣжалъ въ Муссуль, куда прибылъ 16-го Мая. Равнобѣрно старшій другъ Бедерхана, Гакіарскій губернаторъ, Нурульха-Бей, родственникъ Ардешиса, покинулъ Курдскаго начальника.

— Вчера прибылъ сюда знаменитый артистъ Листъ; чрезъ нѣсколько часовъ послѣ этого, онъ приглашенъ былъ къ Султану, и исполнилъ въ присутствіи Е. В. нѣсколько превосходныхъ пѣснь.

reszta zaś ich korpusu, złożona prawie całkiem z Gueryllasów, wyszła z miasta i udała się w głąb kraju. — Junta Oportska odrzuciła dnia 12 warunki trzech mocarstw, w skutku czego blokada na nowo się rozpoczęła. Dnia 11 b. m. 12,000 Hiszpanów ruszyło ku Oporto. Królowa ogłosiła w Lizbonie, że wydana amnestya nie prędzej wejdzie w wykonanie, aż się wszyscy powstańcy w całym kraju poddadzą.

— Według ostatnich wiadomości z Oporto z d. 20-go czerwca, junta tego ostatniego miasta jeszcze się nie poddała, z powodu, że amnestya udzielona przez Królowę Donnę Maryę nie zdawała się jej być dostateczną. Flota angielska, pod dowództwem Admirała Parker, jeszcze 21-go czerwca nie odplynęła do Oporto, natomiast oddział wojsk hiszpańskich, liczący 3,000 ludzi, przybył do Bragi o dziesięć mil od miasta tego odległej, i dalszy odbywał pochód. Junta ma w Oporto jeszcze 9,000 ludzi, a jak inni utrzymują, 14,000. Wojska te zostają pod wodzą Jenerała Povoas, który postanowił nie poddać się ani Marszałkowi Saldanha, ani Hiszpanom, ale tylko Admirałowi angielskiemu, P. Parker. Margr Loulé wrócił do Oporto, z bezskutecznego swego poselstwa do Królowej.

Турція.

Константинополь 16 czerwca

Порта odebrała w tych dniach ważną wiadomość, że 7 b. m. podpisany został traktat pokoju z Persją, przez pełnomocników obu narodów. W skutku tego Enwerid-Efendi i Mirza-Takhi opuścili miasto Erzerum: piérwszy wyjechał do Stambułu, a drugi do Teheranu.

— Przybył tu goniec z Wiednia, który przywiózł propozycją załatwienia sporu między Grecją i Turcją, i list od Xięcia Metternicha do Wielkiego Wezyna. W propozycjach, które P. Kollettis podał gabinetowi Wiedeńskiemu, Porta nie miała udziału, przetoż Xiąże Metternich chciał, przed daniem odpowiedzi P. Kollettis, dowiedzieć się jak Porta przyjmie proponowany przezeń środek pojednania, i w tym celu pisał prywatnie do Reszyda - Baszy. Dywan przyjął warunki ugody podane przez Xięcia Metternicha, i w tym właśnie duchu Wielki Wezyr dał odpowiedź naczelnikowi gabinetu austriackiego. Odpowiedź Wielkiego Wezyna wręczoną została, jak powiadają, Posłowi angielskiemu, który ją odesłał do Wiednia przez swego lądowego gońca, odjeżdżającego w tymże dniu do Londynu. Wszyscy uważają turecko-grecką kwestyą za ukończoną, i w ogólności, w tym sposobie załatwienia sporu, upatrują coś ponizającego dla dyplomacyi francuzkiej, która tak otwarcie brała stronę Grecyi.

— Według doniesień z Mossulu, z dnia 16 maja, Bederhan-Bej, widząc wszystkie swe prosby o ulaskawienie bezskuteczными, zajął stanowisko odporne. Seraskier wojska jego, Zeinar, stanął z 300 ludźmi pod wsią Alaman, niedaleko Mossulu, zapewne dla tego, aby przeszkodzić pokoleniu Nestoryanów z Thiari przejść do Turków. Przeciwnie dowódcy ottomańscy posunęli się we wszystkich kierunkach naprzód i zajęli najważniejsze miejsca. Bederhan-Bej utracił już ostatnią swoją podpórę, gdyż najznakomitszy naczelnik Kurdystanu Ardeszir-Bej, przeniósł rodzinę swoją do niezdobytęj twierdzy, która na rok we wszelkie potrzeby jest zaopatrzoną, i której załoga składa się z 500 żołnierzy; następnie zaś sam, w towarzystwie 10 jeźdźców, uciekł do Mossulu, gdzie stanął d. 16 maja. Dawny także przyjaciel Berder-chana, Gubernator z Hakiari, Nurullha-Bej, krewny Ardeszira, odstąpił podobnie od sprawy naczelnika Kurdów.

— Wczoraj przybył tu znany artysta Liszt, a w kilka godzin potem został do Sultana wezwany i miał zaszczyt odegrać przed nim kilka sztuk wyborowych.